

ПРОТОКОЛ

№ 450

гр. Варна, 22.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ ТО, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мила Й. Колева

Членове: Тони Кръстев
Десислава Г. Жекова

при участието на секретаря Нели П. Катрикова Добрева
Сложи за разглеждане докладваното от Десислава Г. Жекова Въззивно гражданско дело № 20243100500259 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 13:42 часа се явиха:

и след спазване разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от ГПК

Въззивникът ЗД „БУЛ ИНС“ АД, нередовно призован, предвид датата на връчване на призовката 13.03.2024г., не изпраща представител.

Въззиваемият Т. Г. Г., редовно и своевременно призован, не се явява, представлява се от адвокат К. К., преупълномощена от адвокат Й. А., с пълномощно от днес.

СЪДЪТ докладва постъпило по делото становище с вх. № 7280 от 20.03.2024г. от въззивника ЗД „БУЛ ИНС“ АД, чрез процесуалния представител адвокат М. Г., с което моли да се даде ход на делото в негово отсъствие. Поддържат подадената въззивна жалба и исканията направени с нея. В случай, че бъде даден ход на делото по същество, моли да бъде уважена въззивната жалба, като се присъдят направените по делото разноски.

Адв. К.: Предвид изразеното становище, моля да дадете ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, предвид изразеното становище в докладваната молба от ЗД „БУЛ ИНС“ АД, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ, на основание чл. 268, ал. 1 от ГПК **ДОКЛАДВА** постъпилата въззивна жалба, съобразно постановеното в разпоредително заседание Определение № 804 от 29.02.2024 година.

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК и е образувано по **въззивна жалба вх. № 95709/19.12.2023 г.**, подадена от ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, срещу Решение № 3984/07.12.2023 г., постановено по гр.д. 5448/2023 г. по описа на ВРС, 50-ти съдебен състав, с което е уважен искът на Т. Г. Г. за осъждане на ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482 за заплащане на сумата в размер на **7339,29 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени от него имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на собствения на ищеца л.а. „Ауди А3“ с рег., вследствие на ПТП от 26.11.2022 г., настъпило в град Аксаково, на път втори клас № 29 на км. 5,950 по вина на водача на лек автомобил марка "Рено Меган" с рег. №, обхванат от действието на валидна към момента на застрахователното събитие застраховка "Гражданска отговорност" по застрахователна полица, издадена от ЗД „Бул Инс“ АД, със срок на действие 04.08.2022г. - 03.08.2023г., валидна към датата на събитието, ведно със законната лихва от исковата молба – 02.05.2023г. до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 432, ал. 1 КЗ.

Въззивникът счита, че в първоинстанционното решение неправилно е направен прочит на събраните по делото доказателства. Посочва, че в изготвената САТЕ вещото лице е направило изчисления на щетите след изследване на цените на оторизирани сервизи на марката, на оторизирани сервизи на други марки, както и изчисления на средни пазарни цени. Подчертава, че процесният автомобил е бил в експлоатация над 22 години, както и че е извън гаранция и ремонтът му би следвало да бъде извършен в неоторизиран сервиз. Счита, че възстановителната стойност на щетите се определя от разходите за материали и труд по средна пазарна цена към момента на настъпване на застрахователното събитие, като следва да се има предвид и овехтяването на автомобила. За грешна счита интерпретацията на съда, че е направено възражение от ответника, с което да е отправено искане при определяне размера на щетите, да се вземат предвид единствено цени в сервизи без сертификат. Излага, че искането било да се вземат цени на сервизи, които са неоторизирани, а не които не притежават сертификат за качество. Намира, че сумата, която репарира напълно щетите по автомобила, е в размер 5 353,25 лева. Поради изложеното, счита, че ВРС е постановил решение при неправилна преценка на доказателствата по делото, с което е уважил предявения иск в по-голям размер от реално дължимия. Моли за отмяна на решението и отхвърляне на исковата претенция, а в евентуалност – постановяване на решение в по-малък размер. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК въззиваемата страна депозира отговор, с

който намира въззивната жалба за неоснователна, а решението на ВРС за правилно, законосъобразно, добре мотивирано и подлежащо на потвърждение. Обяснява предпоставките за ангажиране на отговорността на застрахователя по чл.432, ал.1 КЗ и излага, че съгласно разпределената доказателствена тежест по делото, в тежест на ответника е да установи фактите, на които основава своите възражения, включително, че е платил на ищеца дължимото обезщетение. Посочва, че съгласно изготвената по делото САТЕ сумата, необходима за възстановяване на процесния автомобил по средни пазарни цени за части и труд е в размер на 11 291.13 лева, от която след приспадане на заплатената извънсъдебно сума в размер на 2 209.47 лв., дължимото обезщетение добивало израз в размер на 9 081.66 лв., поради което искът до предявения от 7 339.29 лв. размер бил основателен и доказан. Изразява становище, че съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява, дали не се надвишават минималните размери по Методиката към Наредба № 24/08.03.06г. на КФН. Посочва съдебна практика и поддържа становището, че обезщетението не може да надвишава действителната или възстановителната стойност на застрахованото имущество, т.е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Намира, че Методиката представлява указание за изчисляване на размера на щетите на МПС в случаите, когато обезщетението се определя от застрахователя, на когото не са представени фактури за извършен ремонт в сервиз и стойността на застрахователното обезщетение е ограничена само досежно минимален размер, съобразно заложените в Методиката правила. За правилно посочва приетото от съда, че заключението е обективно и компетентно изготвено, след като сумата за обезщетение е определена на база средната пазарна цена на труда, изчислена след сравняване на цените за ремонт в сервизи, притежаващи европейски сертификат за качество, такива без сертификат, както и в оторизираните сервизи и неоторизирани автомобилни сервизи. Възражението на насрещната страна, че оторизираните сервизи следва да се изключат от експертизата намира за неоснователно, тъй като посочва, че тези сервизи предлагат същите услуги на пазара, както и останалите сервизи и не следва да се ограничава свободата на собственика на автомобила да го ремонтира в свободно избран от него автосервиз, като единствено обезщетението не следва да надвишава средната пазарна цена на ремонта.

При тези изводи въззиваемата страна счита, че правилно ВРС е възприел заключението на вещото лице в първия му вариант, при който среднопазарната стойност е определена при включване стойността на всички сервизи, работещи на пазара, както и относно резервните части при отчитане

по цени оригинални за марката и от алтернативни доставчици. За неоснователно намира възражението на ответника, че след като процесното МПС е в експлоатация 22 години е налице пречка автомобилът да бъде отремонтиран във всеки сервиз на пазара, както с оригинални авточасти, така и с алтернативни такива. Моли за потвърждаване на решението на първоинстанционния съд, като правилно и обосновано и присъждане на разноските. По същество, намира жалбата за неоснователна, а постановеното решение за правилно, законосъобразно, поради което и подлежащо на потвърждение. Претендира разноски, сторени в настоящото производство.

Адв. К.: Поддържам отговора на въззивната жалба. По проекта за доклад нямам възражения. Моля да се приеме за окончателен.

С оглед процесуалното поведение на страните, **СЪДЪТ** намира, че следва да бъде обявен за окончателен проектодоклада по делото, така както е обективиран в Определение № 804 от 29.02.2024 година, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА за окончателен проектодоклада по делото, обективиран в Определение № 804 от 29.02.2024 година.

Адв. К.: Нямам доказателствени искания. Представям списък на разноските.

СЪДЪТ счете делото за изяснено, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. К.: Счита жалбата за неоснователна. Намирам първоинстанционния съдебен акт за правилен, законосъобразен и добре мотивиран и като такъв, моля да го потвърдите изцяло.

Моля да ми присъдите сторените по делото разноски.

СЪДЪТ обяви устните състезания за приключили и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения едномесечен срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което е приключило в 13:44 часа.

Председател: _____

Секретар: _____